

Arrest

**nr. 75 350 van 17 februari 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 januari 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. H. M. en S. M., die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 27 maart 2011 en hebben zich vluchteling verklaard op 28 maart 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 27 april 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekers werden gehoord op 16 november 2011.

1.3. Op 5 december 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 6 december 2011 aangetekend verzonden. De bestreden beslissing luidt als volgt:

inzake M. H.:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Tuchi, gelegen in het district Qarabagh, in de provincie Ghazni. U bent gehuwd en hebt twee kinderen. U verliet uw land van herkomst. U verliet uw land van herkomst in januari of februari 2011, vergezeld van uw vrouw M(...) S(...) (OV nr. 6.789.756) en uw kinderen M(...) Z(...) (RRN nr. 09.07.13.453.06) en M(...) K(...) (RRN nr. 09.07.13.455.04). Op 27 maart 2011 vroeg u in België asiel aan.

U verklaart dat uw vader en oom in het nabijgelegen dorp genaamd A'in 5 'jerip' landbouwgrond hadden geërfd van uw grootvader. Op een dag had echter de Taliban haar oog laten vallen op dat stuk grond. Uw vader en oom weigerden het te verkopen enerzijds omdat de Talibs nooit betaalden, anderzijds omdat dit stuk grond net voldoende was om in het levensonderhoud van uw familie te voldoen. Nadat uw vader en oom de Talibs één of tweemaal van een kale reis hadden teruggestuurd, vielen 10 tot 12 van hen op een nacht jullie huis binnen. Volgens uw verklaringen werden uw oom en vader geslagen alvorens ze werden meegenomen door de Taliban. In het gevecht dat daarop ontstond, werd ook u ontvoerd en op een geheime locatie opgesloten. Drie nachten na uw opsluiting, hoorde u echter niets meer van uw vader en oom. Nadien vernam u van uw moeder dat de Taliban ze hebben vermoord en in uw dorp hebben achtergelate. Zelf zou u in totaal 14 nachten samen met 6 andere personen in een ondergrondse kamer opgesloten hebben gezeten. U werd er verplicht eten te bereiden en hun keuken te schrobben. Omdat u weigerde met hen seksuele betrekkingen te hebben, werd u ook geslagen. De vijftiende nacht kon u door een onoplettendheid van uw bewaker ontsnappen. U vluchtte huiswaarts en dwong uw vrouw, twee kinderen, moeder en schoonbroer onmiddellijk het huis te verlaten. Met de wagen van een vriend vluchtten jullie naar de provinciehoofdplaats Ghazni, waar jullie 4 nachten in een hotel verbleven alvorens met behulp van een smokkelaar Afghanistan te verlaten. Omdat jullie met te veel waren, moest uw moeder en schoonbroer van de smokkelaar apart reizen. Sinds jullie vertrek uit Ghazni stad hebben jullie elkaar nooit meer weergezien.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden vermoord door de Taliban. Uw Afghaanse identiteitspapieren zoals een Taskara raakte u kwijt tijdens uw vlucht. Tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal legde u geen documenten voor.

B. Motivering

Er dient op gewezen te worden dat u uw verblijf in het district Qarabagh in de provincie Ghazni onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming.

*Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat u amper iets kwijt kan over de **politiek-maatschappelijke situatie** in uw regio van herkomst, zoals over verkiezingen en spilfiguren in uw provincie of district. Gevraagd naar mogelijke verkiezingen antwoordt u dat er enkel in 1385 (21 maart 2006 tot 20 februari 2007 volgens de Gregoriaanse kalender) presidentsverkiezingen werden gehouden (gehoorverslag CGVS, 16/11/2011, p 7). Volgens onze informatie vonden er in 2006 of begin 2007 echter geen verkiezingen plaats in Afghanistan. De enige presidentsverkiezingen die na de val van de Taliban werden gehouden, zijn die van 2004 en 2009. De laatste parlementsverkiezingen werden dan weer in 2010 gehouden. Wie in 2009 en 2010 zijn stem wou uitbrengen, kon dat ook telkens doen in zowel A'in als in Jangalak, twee buurdorpen van Tuchi (zie informatie administratief dossier). Er mag worden verwacht dat u weet heeft dat er de laatste twee jaar voor uw vertrek telkens verkiezingen plaats hebben gevonden in Afghanistan en dat er in de twee dichtstbijzijnde dorpen rond Tuchi kon worden gestemd.*

Verder bent u ook weinig op de hoogte van belangrijke figuren uit Ghazni of Qarabagh. Nochtans zijn personen met een hoge positie heel goed gekend in de Afghaanse samenleving. Zo kan u niet zeggen wie de districtchef was van Qarabagh, omdat ze zo vaak werden vervangen (CGVS, p 11). Niettemin mag er van u worden verwacht dat u zeker één of twee namen kan opnoemen. Verder doen namen als oud-districtchef en Shuraleider Saheb Khan en politiechef Zarawar Zahed bij u geen belletje doen rinkelen. Foutieve informatie heeft u dan weer bij de ex-gouverneur van Ghazni, namelijk Muhammad Osmani Osmani. Die zou volgens u zijn vermoord (CGVS, p 11), wat volgens onze informatie zeker niet het geval is (zie informatie administratief dossier).

In het verlengde van uw maatschappelijke kennis blijft u heel erg vaag over aanvallen van de Taliban en zeker ook over het leven onder constante Talibandruk in Qarabagh. Gevraagd naar mogelijke veiligheidsconflicten, haalt u conflicten aan van 4 tot 6 jaar geleden (CGVS, p 12). Van iemand die pas begin 2011 uit Qarabagh wegvluchtte, mag worden verwacht dat hij meer recente gebeurtenissen aanhaalt. Zo werd de Tamkai High School, een middelbare school voor meisjes, een

half jaar voor uw vertrek bijna volledig vernield door een bomaanslag. Maar naast aanvallen op civiele doelwitten, komen er volgens de informatie die bij het administratief dossier werd gevoegd, op regelmatige tijdstippen politieagenten en veiligheidspersoneel om het leven bij gevechten met de Taliban. Volgens u zou er een tijd geleden, een politiechef vermoord zijn, van wie u de naam overigens niet noemt (CGVS, p. 12). Volgens de informatie die bij het administratief dossier werd gevoegd, is het meest recente wapenfeit van de Taliban tegenover een politiechef van Qarabagh de aanval op Abdul Ghafoor, in 2008. Maar die werd hierbij enkel gewond, en zeker niet gedood. Verder is diezelfde Taliban, volgens de beschikbare informatie, in 2010 ook ieder dorp van uw district langs geweest om geld in te zamelen (zie informatie administratief dossier). In tegenspraak hiermee beweert u echter dat de Taliban enkel mensen rekruteerden en geen geld vroegen (CGVS, p 13).

Naast uw gebrekkige politieke- en maatschappelijke kennis, dienen er ook vraagtekens worden geplaatst bij uw **geografische kennis**. Om vanuit Tuchi naar de provinciehoofdstad Ghazni te gaan (CGVS, p 4), of naar het districtcentrum van Qarabagh (CGVS, p 13), moet men volgens u in beide gevallen eerst Jangalak passeren en daarna A'in. Volgens onze informatie, die bij het administratie dossier werd gevoegd, ligt Tuchi echter tussen Jangalak en A'in. Men moet dus ofwel Jangalak ofwel A'in door om ergens heen te gaan, zeker nooit beiden tegelijkertijd. Ook om naar de bazaar in het districtcentrum van Qarabagh te gaan (CGVS, p 5), moet men volgens u eerst langs Jangalak. Volgens onze informatie ligt het districtcentrum echter de tegenovergestelde richting uit van Jangalak. Ook het dorp Khar Bolaq moet men volgens u door om naar het districtcentrum te gaan (CGVS, p 14), wat volgens onze informatie zeker niet het geval is. Integendeel, Khar Bolaq ligt zelfs helemaal weg van het centrum. Het dichtbij gelegen dorp Lesak kent u dan weer niet (CGVS, p 11).

Verder is het hoogst bevreemdend dat iemand die afkomstig is uit een **landbouwersfamilie** niet weet wanneer de perziken moeten worden geoogst in Qarabagh (CGVS, p. 12). U geeft enkel aan dat jullie in de maand sambula (van 23 augustus tot 22 september volgens de Gregoriaanse kalender) thuis perziken aten toen het warm was (CGVS, p 12). Volgens de informatie die bij het administratief dossier werd gevoegd, worden er reeds vanaf 15 juni perziken geëxporteerd en dus geoogst in Afghanistan.

Tot slot moet er worden opgemerkt dat zowel u (CGVS, p 10) als uw vrouw (gehoorverslag CGVS, O.V.6.789.756, p. 11) niet kunnen aangeven welke **munten in Afghanistan** in omloop waren op het moment van jullie vertrek uit Afghanistan. Gevraagd naar alle bestaande biljetten zeggen jullie: "1, 2,5, 10, 20, 50, 100, 500 en 1000." (CGVS, p 10) Gevraagd of er ook muntstukken zijn, zeggen jullie dat die er waren tot 3 of 4 jaar geleden, met name die van 1, 2 en 5. Maar volgens jullie beiden zouden dit nu ook biljetten zijn. Volgens de informatie die bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt echter dat dit net andersom was en dat in 2005 de biljetten 1, 2 en 5 munten zijn geworden. Dit merkwaardig antwoord wijst op het ingestudeerde karakter van jullie herkomst. U hebt dan ook, net als uw vrouw, niet aannemelijk kunnen maken dat u de laatste jaren voor uw vertrek uit Afghanistan aanwezig was in het district Qarabagh in de provincie Ghazni (zie beslissing O.V. 6.789.756).

U tracht uw gebrekkige kennis de verklaren door uzelf een **laag profiel** aan te meten, met name dat van een huisman die tot op de dag van zijn huwelijk koranlessen volgde bij de plaatselijke mullah (CGVS, p. 6). Dat u islamlessen volgde, staat buiten kijf want dit wordt bevestigd door uw vrouw (gehoorverslag CGVS, O.V.6.789.756, p. 3). Uw vrouw, S(...) M(...), zegt echter dat jullie maximum twee jaar les volgden, toen jullie beiden een leeftijd hadden van 8 of 9 jaar. Dit is dus zeker niet tot jullie trouwen. De verklaring van uw vrouw klinkt dan ook heel wat aannemelijker dan die van u aangezien het voor een getrouwde man en vader van twee kinderen het op zich reeds weinig geloofwaardig is dat hij, net als zijn vrouw, een huisman was en dat hij nooit het huis verliet. Zeker niet omdat uw vader en oom 5 jerip grond hadden geërfd van uw grootvader en een landbouwer in dienst moesten nemen om de gronden te helpen bewerken (CGVS, p. 12). Aangezien u toch thuis zat, is het uiterst bevreemdend dat uw vader of oom geen beroep op u zouden doen tijdens de drukke landbouwmaanden toen er geoogst moest worden. Uw verklaring dat u steeds binnen bleef omdat er Taliban was is evenmin overtuigend. Alhoewel de veiligheidssituatie in de provincie Ghazni niet stabiel is, betekent dit niet dat jonge mannen niet langer in het levensonderhoud van hun familie kunnen voorzien. Tijdens uw gehoor voor het CGVS maakt u evenmin concreet omwille van welke reden u in het bijzonder niet naar buiten zou kunnen komen.

Er dient te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij of zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten.

Door het afleggen van tegenstrijdige, foutieve en vage verklaringen stelt u het Commissariaat-generaal dan ook in de onmogelijkheid om een duidelijk beeld te krijgen van uw verblijfplaatsen van de laatste jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in derde landen of de redenen waarvoor u deze derde landen heeft verlaten. Want de vaststelling dat u recentelijk niet uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen

reden om u het statuut van subsidiaire bescherming te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw huidige herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Bijgevolg maakt u het de asielinstanties onmogelijk om tot een correcte inschatting te komen van uw nood aan subsidiaire bescherming. Aangezien u ook beweert dat uw vluchtmotieven zich recentelijk in het district Qarabagh hebben voorgedaan, dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze vluchtmotieven. Om deze redenen komt u niet in aanmerking voor het verkrijgen van het vluchtelingenstatuut.

Ook in het kader van de asielaanvraag van uw vrouw (O.V.nr. 6.789.756) werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

inzake M. S.:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Tuchi, gelegen in het district Qarabagh, in de provincie Ghazni. U bent gehuwd en hebt twee kinderen. U verliet uw land van herkomst in januari of februari 2011, vergezeld van uw man M(...) H(...) (OV nr. 6.789.759) en uw kinderen M(...) Z(...) (RRN nr. 09.07.13.453.06) en M(...) K(...) (RRN nr. 09.07.13.455.04). Op 27 maart 2011 vroeg u in België asiel aan.

U verklaart dat uw vader en oom in het nabijgelegen dorp A'in 5 jerip landbouwgrond hadden. Op een dag had echter de Taliban haar oog laten vallen op dat stuk grond. Uw vader en oom weigerden het te verkopen. Nadat uw vader en oom de Talibs één of tweemaal van een kale reis hadden teruggestuurd, vielen 3 of vier van hen op een nacht jullie huis binnen. De Taliban nam zowel uw vader, oom als man mee. Drie of vier nachten na hun ontvoering, kwam mullah Safin de lijken van uw vader en oom brengen. U man zou u pas de vijftiende nacht terugzien, nadat hij kon ontsnappen. Hij dwong u, uw twee kinderen, uw schoonmoeder en broer onmiddellijk het huis te verlaten en te vluchtten. Met de wagen van een vriend vluchtten jullie naar de provinciehoofdplaats Ghazni, waar jullie 4 nachten in een hotel verbleven alvorens met behulp van een smokkelaar Afghanistan te verlaten. Omdat jullie met te veel waren, moest uw moeder en schoonbroer van de smokkelaar apart reizen. Sinds jullie vertrek uit Ghazni stad hebben jullie elkaar nooit meer weergezien.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u dat uw man zal worden vermoord door de Taliban. Tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal legde u geen documenten voor.

B. Motivering

Er dient op gewezen te worden dat u uw recent verblijf in het district Qarabagh in de provincie Ghazni onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming.

Er dient namelijk te worden geconcludeerd dat uw politieke, maatschappelijke en geografische kennis quasi nihil is, ook al hoeft een Afghaanse vrouw hierin geen brede kennis te hebben. Enige basiskennis mag echter wel worden verwacht. Het Commissariaat-generaal erkent namelijk tenvolle de moeilijke positie Afghaanse vrouwen tengevolge de heersende sociale tradities en maatschappelijke waarden. Niettemin kan worden verwacht dat u coherente en duidelijke verklaringen aflegt die uw beweringen uit Qarabagh afkomstig te zijn ondersteunen. U bleek evenwel uiterst oppervlakkige en bevreemdende verklaringen af te leggen, waardoor de geloofwaardigheid van uw afkomst ernstig ondermijnd wordt.

Zo moet u **ten eerste** het antwoord schuldig blijven op de vraag wie de gouverneur van Ghazni is (gehoorverslag CGVS, 16/11/2011, p.11), en herkent u ook de vorige gouverneur, Osman Osmani, niet van naam (CGVS p.9). Daarnaast kan u zich geen noemenswaardige veiligheidsconflicten herinneren (CGVS p.10) en weet u niet of er buitenlandse troepen aanwezig zijn in uw provincie (CGVS p.10). Nochtans zijn, volgens de informatie die bij het administratieve dossier werden gevoegd, kleine én grote incidenten schering en inslag in Ghazni, waarbij ook buitenlandse troepen als actor in optreden.

Ten tweede weet u ook niet of er ooit verkiezingen hebben plaatsgevonden in Afghanistan, laat staan dat u weet wanneer de laatste stembusgang in Afghanistan georganiseerd werd (CGVS, p.5). Het

enige dat u weet is dat Karzai de president van Afghanistan is, maar hoe lang die al de scepter zwaait en wie voor hem aan de macht was, weet u dan weer niet (CGVS, p.6).

Ten derde is ook uw geografische kennis te beperkt. Zo weet u heel weinig over welke dorpen er rondom Tuchi liggen. Enkel Jangalak noemt u als dichtstbijzijnde dorp. Uit de beschikbare informatie blijkt bovendien dat dorpen als A'in en Lesak dicht bij uw dorp liggen (zie informatie in het administratief dossier). Dorpen als Qarya Nagsho en Qarya Bebot buurgemeenten die uw man tijdens zijn gehoor opwierp (gehoorverslag CGVS, O.V. O.V.6.789.759, p.3), klinken u dan weer vreemd in de oren (CGVS p.10).

De reden die u aanhaalt voor uw gebrekkige kennis, dat u steeds binnenshuis moest blijven, of zoals u het zelf letterlijk verwoordt: "Ik groeide op in ons huis, trouwde in ons huis en bleef steeds in ons huis (CGVS, p. 8)", is op zich niet voldoende om te verklaren dat u zelfs geen basiskennis hebt over uw omgeving en lijkt bovendien overtrokken, temeer daar u zelf ook aangeeft dat u als negenjarig kind de toelating kreeg om twee jaar lang bij de vrouw van mullah Sahkhi koranles te gaan volgen (CGVS p.3). Zelfs naar de plaatselijke kliniek zou u nooit zijn geweest (CGVS, p. 10).

Tot slot moet ook voor u dezelfde opmerking worden gemaakt als die voor uw man (weigeringsbeslissing CGVS, O.V. 6.789.759). Geen van beiden kunnen correct aangeven welke biljetten en munten in Afghanistan in omloop waren op het moment van jullie vertrek uit Afghanistan, begin 2011. Gevraagd naar alle bestaande biljetten zegt u, net als uw man: "1, 2,5, 10, 20, 50, 100, 500 en 1000" (CGVS, p. 11). Gevraagd of er ook muntstukken zijn, zegt u, net als uw man, dat die er waren tot 3 of 4 jaar geleden, met name die van 1, 2 en 5. Maar volgens jullie beiden zouden dit nu ook biljetten zijn. Volgens de informatie die bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt echter dat dit net andersom was en dat in 2005 de biljetten 1, 2 en 5 munten zijn geworden. Dit merkwaardig antwoord wijst op het ingestudeerde karakter van jullie kennis over Afghanistan en jullie regio van herkomst. U heeft uw herkomst dan ook niet aannemelijk kunnen maken. Er dient te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij of zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten.

Door het afleggen van tegenstrijdige, foutieve en vage verklaringen stelt u het Commissariaat-generaal dan ook in de onmogelijkheid om een duidelijk beeld te krijgen van uw verblijfplaatsen van de laatste jaren, uw eventuele verblijfsstatuut in derde landen of de redenen waarvoor u deze derde landen heeft verlaten. Want de vaststelling dat u recentelijk niet uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiaire bescherming te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw huidige herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Bijgevolg maakt u het de asielinstanties onmogelijk om tot een correcte inschatting te komen van uw nood aan subsidiaire bescherming. Aangezien u ook beweert dat uw vluchtmotieven zich recentelijk in het district Qarabagh hebben voorgedaan, dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze vluchtmotieven. Om deze redenen komt u niet in aanmerking voor het verkrijgen van het vluchtelingenstatuut.

Ook in het kader van de asielaanvraag van uw man, M(...) H(...) (O.V. 6.789.759), werd een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De Raad merkt op dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot wat verzoekers vragen kan de Raad derhalve de beslissingen slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 §1, 2° van de vreemdelingenwet, redenen die in casu niet worden uiteengezet, laat staan aangetoond, en kan de Raad de beslissingen van de commissaris-generaal uiteraard niet schorsen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), volharden verzoekers dat zij afkomstig zijn uit Tuchi, district Qarabagh, provincie Ghazni. Zij zijn van oordeel dat ze op de meeste vragen hebben weten te antwoorden en andere dan weer niet. Wat betreft de veiligheidssituatie in Ghazni delen ze mee dat deze provincie op de lijst van de Verenigde Naties staat en dat heel de provincie in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Onder verwijzing naar het ambtsbericht van augustus 2011 van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken stellen verzoekers dat de veiligheidssituatie in 2010-2011 het meest gewelddadige jaar sinds de val van de Taliban in termen van veiligheidsincidenten en aantallen burgerslachtoffers was en halen ze aan dat hun familie ook nachtbrieven van de Taliban ontving. Verzoekers betogen dat ze niet naar de Afghaanse autoriteiten kunnen gaan en vervolgen met de stelling dat verzoeker met zijn vader in de bouw voor projecten van de Amerikanen werkte, en zijn vader kort daarna ontvoerd werd. Tot slot citeren zij het standpunt van UNHCR over gedwongen terugkeer en wordt geconcludeerd dat de bestreden beslissingen geen voldoende motivering bevatten.

Er worden geen nieuwe stukken aan het verzoekschrift toegevoegd.

3.2. Blijkens de bestreden beslissingen wordt de asielaanvraag van verzoekers geweigerd omdat aan hun beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen dat (i) verzoeker amper iets kwijt kan over de politiek-maatschappelijke situatie in zijn regio van herkomst, zoals over verkiezingen en spilfiguren in zijn provincie of district, (ii) hij weinig op de hoogte is van belangrijke figuren uit Ghazni of Qarabagh, hoewel personen met een hoge positie heel goed gekend zijn in de Afghaanse samenleving, (iii) hij heel vaag blijft over de aanvallen van de Taliban en zeker ook over het leven onder constante Talibandruk in Qarabagh, en hij gevraagd naar mogelijke veiligheidsconflicten, conflicten aanhaalt van 4 tot 6 jaar geleden maar geen recente gebeurtenissen, (iv) er ook vraagtekens moeten worden geplaatst bij zijn geografische kennis, zoals toegelicht, (v) het hoogst bevreemdend is dat verzoeker, afkomstig uit een landbouwersfamilie, niet weet wanneer perziken moeten worden geoogst in Qarabagh, (vi) verzoekers niet kunnen aangeven welke munten in Afghanistan in omloop waren op het moment van hun vertrek uit Afghanistan, en hun antwoord wijst op het ingestudeerde karakter van hun herkomst, (vii) verzoeker zijn gebrekkige kennis tracht te verklaren door zichzelf een laag profiel aan te meten als huisman, maar niet blijkt omwille van welke reden in het bijzonder hij niet naar buiten zou kunnen komen, (viii) verzoeksters politieke, maatschappelijke en geografische kennis quasi nihil is, ook al hoeft een Afghaanse vrouw hierin geen brede kennis te hebben, (ix) haar uiterst oppervlakkige en bevreemdende verklaringen de geloofwaardigheid van haar afkomst ondermijnen, aangezien zij niet weet of er ooit verkiezingen hebben plaatsgevonden in Afghanistan, haar geografische kennis – zoals toegelicht – beperkt is en haar verklaring dat zij steeds binnenshuis moest blijven niet voldoende is en overtrokken lijkt. De bestreden beslissing besluit dat het feit dat zij als asielzoekers geen reëel zicht bieden op hun huidige herkomst, verblijfssituatie en eventuele problemen die daaruit voortvloeien, zij het de asielinstanties onmogelijk maken om tot een correcte inschatting te komen van hun nood aan subsidiaire bescherming.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de betrokken beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het eerste deel van elke beslissing op uitgebreide wijze de verklaringen van verzoekers uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoekers niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kunnen worden erkend en dat zij niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissingen zijn derhalve genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermelden die eraan ten grondslag liggen.

3.4. De Raad stelt vast dat verzoekers de uitgebreide motivering van de bestreden beslissingen waarin hen de vluchtelingenstatus wordt geweigerd in voorliggend verzoekschrift niet betwisten, laat staan weerleggen. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen elementen die ertoe nopen de bestreden beslissingen op dit vlak te hervormen. De motivering van de bestreden beslissingen inhoudende weigering van de vluchtelingenstatus blijft bijgevolg gehandhaafd en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen. In hoofde van verzoekers kan dienvolgens geen vrees voor vervolging in de zin

van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.5. Verzoekers volharden dat zij afkomstig zijn uit Tuchi, district Qarabagh, provincie Ghazni. Er dient echter te worden gewezen op uitgebreide motivering van de bestreden beslissingen waarin wordt uiteengezet dat zij hun afkomst niet aannemelijk maken, motieven waar verzoekers in voorliggend verzoekschrift volledig aan voorbij gaan. Ook de Raad kan na lezing van het gehoorverslag enkel vaststellen dat verzoeker niet op de hoogte is van de politieke situatie in zijn regio van herkomst, hij geen belangrijke figuren uit Ghazni of Qarabagh kent en geen recente veiligheidsconflicten in de streek kan aanhalen. Wat betreft geografische kennis leggen zowel verzoeker als verzoekster foute verklaringen af en geen van beiden kan correct aangeven welke biljetten of munten in Afghanistan in omloop waren op het moment van hun vertrek. Met de onterechte stelling dat zij op de meeste vragen over de regio hebben weten te antwoorden en andere dan weer niet, slagen zij er geenszins in om deze vaststellingen te ontkrachten. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers niet aannemelijk maken afkomstig te zijn uit Ghazni, Afghanistan.

3.6. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekers dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geven over alle facetten van hun identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hoger bleek dat verzoekers niet de waarheid vertelden over hun werkelijke verblijfplaats(en) voor hun vertrek in 2011 in weerwil van de plicht tot medewerking die op hen rust. Verzoekers dragen zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor.

Door hun gebrekkige medewerking op dit punt verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoekers voor hun aankomst in België in Afghanistan of elders leefden, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij hun werkelijke streek van herkomst verlieten. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoekers de bron van hun vrees situeren. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maken verzoekers bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die zij mogelijk koesteren, of een reëel risico op ernstige schade die zij mogelijk zouden lopen. Dat de provincie Ghazni op de lijst van de Verenigde Naties staat en in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming, kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

3.7. In de mate nog wordt betoogd dat verzoekers familie nachtbrieven kreeg van de Taliban, dat de tegenpartij aanhaalt dat verzoekers niets hebben ondernomen om in contact te treden met de Taliban maar zij niet naar de Afghaanse autoriteiten kunnen gaan en verzoekers vader werd ontvoerd omdat hij in de bouw voor projecten van de Amerikanen werkte, dient erop te worden gewezen dat deze argumenten duidelijk geen betrekking hebben op verzoekers asielrelaas, aangezien zij op geen enkel moment gewag maakten van nachtbrieven en in de bestreden beslissingen evenmin wordt gesteld dat verzoekers niets hebben ondernomen om de Taliban te contacteren. Er kan bijgevolg niet worden ingezien wat verzoekers willen bereiken met deze uiteenzetting.

3.8. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers hun relaas komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht tot de vaststelling dat verzoekers niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kunnen worden erkend. Gelet op verzoekers ongeloofwaardig relaas en hun gebrek aan bewijs met betrekking tot hun identiteit, afkomst en nationaliteit komen zij ook niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS